

Za poznáním ve Francii

Stáž obyvatel a zaměstnanců Domova pod hradem Žampach v obdobném zařízení ve Francii

Obyvatelé a zaměstnanci Domova pod hradem Žampach v minulosti navštívili opakovaně zařízení pro lidi s postižením v Holandsku. Byla to pro všechny veliká inspirace a zážitek, na který stále vzpomínají. „Protože je vždy dobré vykročit alespoň na čas ze svého prostředí a kouknout z odstupu na svoji práci, problémy i radosti, lákalo nás podobnou zkušenost zopakovat“, řekla Markéta Novotná, účastnice cesty. Tentokrát pracovníci navázali kontakt se zařízením pro lidi s postižením ve městečku Bischwiller v severovýchodní Francii poblíž Strasbourgu. Dva dny cesty tam a zpět a čtyři velmi intenzivně naplněné a prožité dny v zařízeních domova pro lidi s mentálním a kombinovaným postižením Sonnenhof a při turistických procházkách prožila skupina ze Žampachu – šest obyvatel Domova, dvě pracovnice a jeden dobrovolník.

„Každý život je světlem.“ To je motto Domova Sonnenhof v Bischwilleru, který byl založen již v roce 1876 protestantským farářem. Jako všude ve světě i tady zařízení prošlo velkým vývojem v návaznosti na politické změny i změny v sociálních službách. Zařízení je stále církevní, zároveň využívá plně podpory státu. V současné době poskytuje služby ve 23 formách až tisíci uživatelům – větší část z nich sídlí ve městě Bischwiller, řada služeb je ale také v dalších 8 lokalitách – i třeba 50 km vzdálených. Služby jsou poskytovány dětem, dospělým i lidem starým, autistům, lidem s lehkým až těžkým mentálním postižením i postižením kombinovaným. Uživatelé mohou využívat celoroční pobytovou službu, mohou docházet ale také na denní pobyty – do škol, do pracovních center, do dílen, případně žít ve službách chráněného bydlení. To, jakou formu služby uživatel využije, je výsledkem individuálního zamýšlení se a vyjádření potřeb a přání každého uživatele. Jak řekl jeden z vedoucích pracovníků Pierre Lorentz: „**Nic není problém, každému poskytujeme službu podle jeho potřeb.**“

Cíle cesty – poznat práci v jiném zařízení a trochu prozkoumat krásy tamního koutu Francie – se naplnily. Pracovníci francouzského zařízení se české skupině plně a ochotně věnovali, odpovídali na všechny dotazy, mnoho jim ukázali. Tento čas byl pro zaměstnance skutečnou odbornou stáží – mohli porovnávat, inspirovat se; byl ale velmi zajímavý i pro samotné obyvatele – někteří se zajímali hlavně o pracovní dílny (šití, práce se dřevem, tiskařství, zahradnictví, chovatelství krav, prodej produktů zahrady aj.), jiní více o práci s lidmi s kombinovaným postižením, další spontánně bez obav z jazykových bariér navazovali přátelství s francouzskými uživateli služeb. Skupina zažila spoustu zajímavých rozhovorů, které byly inspirovány jejich zážitky a zároveň se týkaly života obyvatel ze Žampachu... a také spoustu smíchu...

Moc příjemné bylo i ubytování návštěvníků. Pobývali v jednom ze zařízení Sonnenhofu, kde nastalo bydlí 18 obyvatel s mentálním postižením a kde bylo zároveň možné přijímat hosty. Spolu s nimi tam byli ještě na dlouhodobém pobytu dva manželské páry. Všichni se potkávali – při večeři, v baru, na chodbách a spontánně tak skutečně sdíleli společný čas a prostor, neznalost jazyka se často nezdála být problémem.

Kromě času v zařízení skupina z Čech poznávala i okolí – městečko s výrobou keramiky Betschdorf, Saverne, zámek v La Petite Pierre, krajinu zdejšího pohoří Vosges a samozřejmě Strasbourg s jeho krásnými uličkami, katedrálou, evropským parlamentem a spoustou čápů.

Skupina ze Žampachu měla tedy možnost nahlédnout v konkrétním zařízení na obdobnou službu, ve které žijí a pracují oni zase zde. „**Je to služba s tou naší velmi srovnatelná a podobná. Samozřejmě vždy jsou vidět i odlišnosti a ty jsou právě inspirativní, protože inspirovat se a promýšlet další cesty může člověka vždy posunovat dál – profesně i lidsky**“, řekla Tereza Kellerová, organizátorka výletu.

V Žampachu dne 22.5.2014